

eller paa anden Maade. Det regnes, at Forholdet omtrent vil blive dette, at Huse paa Landet uden Landbrug, Landbrugshuse og Gaarde med indtil 2 Tdr. Hartkorn faar en ikke ringe Lettelse i Skattebyrden. For Landbrugshusene og for Gaarde med 1—2 Tdr. Hartkorn vil Fradraget bevirke, at den hele Bygningsværdi i de fleste Tilfælde faktisk vil blive afgiftsfri. Bøndergaarde med 2—4 Tdr. Hartkorn vil faa en ikke ubetydelig Lettelse i Skattebyrden, navnlig for de mindre Gaardes Vedkommende i denne Gruppe, medens Lettelsen aftager med Størrelsen, og for de større Ejendomme bliver der en Forhøjelse. Bøndergaarde paa 4—12 Tdr. Hartkorn faar en Forøgelse af Skattebyrden paa gennemsnitlig ca. 12 pCt., Herregaardene en Forøgelse paa omtrent 20 pCt. Gennemgaaende vil det være de magre, tarvelige Egne, som vil faa mindre Byrder, medens de gode Egne vil faa større, og den foreslaaede Omlægning af Skatten vil særlig virke til Gunst for Ejendomme med en særlig værdifuld Bebyggelse, hvilket man kan sige gælder de allerfleste Husmandsejendomme, hvor Bygningernes Værdi er forholdsvis stor sammenlignet med Jordens, naar man sammenligner dem med større Ejendomme.

Med Hensyn til Vurderingen tænkes Loven at skulle træde i Kraft den 1. Juli 1922, og Skatten maa altsaa baseres paa Jordvurderingen af 1920. Den næste Vurdering skulde saa finde Sted i 1923, og derefter skal der foretages 5-aarige Vurderinger. Men det er ganske klart, at naar man vil lægge Vurderingen af 1920 til Grund — og det sker i Forstaaelse med Overskyldraadet —, skønt den ikke umiddelbart var bestemt til at være Grundlag for Skattepaalæggelse, maa man give de vedkommende i videste Maal Adgang til at kræve Omvurdering, navnlig for saa vidt angaar den egentlige Grundskyld. I det hele taget gaar Forslaget ud paa — men jeg skal ikke komme dybt ind paa Enkeltheder — at give en videre Adgang til Omvurdering end den, der tidligere har været; jeg henviser i saa Henseende til Forslagets Bestemmelser og til Anmærkningerne.

Fra Overskyldraadets Side har man ønsket, at der skulde oprettes større Skyldkredse. Ganske i det Omfang, som Overskyldraadet har ønsket, har jeg af finansielle Grunde ikke ment at kunne følge det. Derimod foreslaas der en Bestemmelse, som fører et Stykke hen ad Vejen, og som vil være finansielt overkommelig,

nemlig at efter Finansministeriets Skøn vil 2 à 3 Skyldkredse kunne slaas sammen. Derved opnaas en mere ensartet Vurdering over større Omraader. Skyldkredsene tænkes ledet af en Skyldraadsformand og to Skyldraadsmedlemmer, noget i Analogi med Forholdene med Hensyn til Skatteraadetsformanden og Skatteraadetsmedlemmerne. Der bliver jo nogle Vurderingsformænd arbejdsløse ved dette, men de tænkes at skulle have fortrinsvis Adgang til gaa ind som Medlemmer af de nye Skyldraad, og da den Erfaring, de har indhøstet som Vurderingsformænd, maa antages at være mere værdifuld for det hele Arbejde ved Skatteligningen, end nye og uprøvede Mænds Virksomhed kan være det, har man ment det forsvarligt at sikre dem et noget større Vederlag, saaledes at de, der har været Vurderingsformænd, saa længe de har Sæde i Skyldraadet, skal have det samme Vederlag, som de før havde som Vurderingsformænd. Reglerne om Omordningen af Vurderingsmyndighederne skal for øvrigt første Gang virke i 1923, og de Omvurderinger, der finder Sted forinden, vil altsaa blive foretaget af de gamle Vurderingsmyndigheder.

I *Forslag til Lov om Stempelafgift* foreslaas adskillige Forandringer, der dog væsentlig er af teknisk Art, og som jeg ikke skal opholde det høje Ting med. Jeg maa kun sige, at i fiskal Henseende tænkes der ved dette Forslag indvundet ca. 1½ Million. Man lader de almindelige Procentklasser blive staaende, altsaa 1 pCt. for den højeste Klasse, 1/5 pCt. for anden Klasse og 1/5 pro mille for tredje; da det er Procentsatser, bevæger de sig naturligvis med Prisniveauet. Alle de faste Satser er derimod fastsat under Forudsætning af en helt anden Pengeværdi i 1911, og jeg foreslaar dem derfor gennemgaaende fordoblet. Det gælder særlig Vekselstemplet og forskellige andre særlige Stempler. Det vil give en Merindtægt af 1½ Million.

Ved *Forslag til Lov om Afgifter ved Tinglæsning m. m.* foreslaas ikke foretaget nogen nævneværdig Forandring.

Ved *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 513 af 20. December 1915 om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer* foreslaas der en Nedgang fra 1 Kr. pr. 200 Kr. til 60 Ø. At gaa helt ned til de 40 Ø., som Børstempelkatten oprindelig androg, har jeg ikke ment forsvarligt. Paa den anden Side har jeg ment det nødvendigt at gaa ned, fordi den nuværende Højde faktisk betyder en Hemsko paa Børsomsætningen, ikke saa